

گزارش یک مورد تراتوم بالغ بزرگ رتروپریتوئن در مردی ۳۵ ساله

دکتر رامین ابراهیمیان *، دکتر داود تاسا **

دریافت: ۹۴/۲/۲۱ پذیرش: ۹۳/۱۱/۸

چکیده:

مقدمه: تراتوم توموری از سلول های بنیادی و مشتق از دو یا سه لایه ای جنبی است و محل شایع بروز آن ناحیه ی ساکروکوکسیژال و گناد ها است. در اکثر اوقات در سنین کودکی و شیر خوارگی تشخیص داده می شود و به صورت نادر در بزرگسالان مشاهده می گردد. در ۱۵٪ موارد تراتوم در خارج گناد ها دیده می شود و در این میان رتروپریتوئن از سایر جاها نادرتر است.

معرفی بیمار: بیمار مردی ۳۵ ساله ای است که با درد شکم از یک ماه قبل و تهوع و استفراغ شدید به اورژانس بیمارستان بعثت همدان مراجعه کرده بود. در معاینه، توده ای در سمت راست شکم مشبود بود. در سی تی اسکن توده حاوی اجزای توپر، کیستیک و کلیوفیکاسیون دیده شد که اثر فشاری بر روی معده و دئودنوم داشت.

نتیجه نهایی: بیمار تحت لپراتومی قرار گرفت، توده با ابعاد $22 \times 25 \times 20$ سانتی متر به طور کامل رزکت شد و در بررسی پاتولوژی تمام بافت های تمایز یافته شامل تراشه، پوست، بافت گوارش و... دیده شد.

کلید واژه ها: تراتوم / رتروپریتوئن / سلولهای زایشی

مقدمه:

تراتوم توموری مادرزادی است که از لایه های زایای اکتودرم، مزودرم و آندودرم مشتق شده است (۱،۲). تراتوما نوعی تومور سلول بنیادی و از نوع غیر سیمینومایی محسوب می شود که به صورت شایع و عموماً در نواحی ساکروکوکسیژال و گناد ها یافت می شود. تراتوما های بالغ و بد خیم (۰/۲-۰/۰) تمام موارد را شامل می شوند که پتانسیل متاستاز به مناطقی مثل لنف نودهای رتروپریتوئن و پارانشیم ریه را دارند (۲،۳). تراتوم رتروپریتوئن به صورت شایع در سال های اول کودکی تشخیص داده می شود و به صورت بسیار نادر در بزرگسالان دیده می شود (۱،۲) تراتوم های بزرگ رتروپریتوئن در بزرگسالان نادرتر است که فقط چند مورد در گذشته گزارش شده است. در این مطالعه موردی از تراتوم بالغ رتروپریتوئن در مردی گزارش می شود که برای اولین بار با علائم شکم حاد به اورژانس بیمارستان بعثت همدان مراجعه کرده است.

معرفی بیمار:

بیمار مردی ۳۵ ساله اهل و ساکن تویسرکان که به علت درد شکم به اورژانس بیمارستان مراجعه کرده است. درد بیمار از یک ماه قبل و به صورت خفیف شروع شده و از یک هفته قبل تشدید شده است. از دو روز قبل بیمار دچار تهوع و استفراغ شده که به تدریج تشدید شده است. درد بیمار ماهیت ثابت با دوره های تشدید داشته و با استفراغ بهبودی مختصر یافته است. بیمار از سه روز قبل دفع گاز و مدفوع نداشته است.

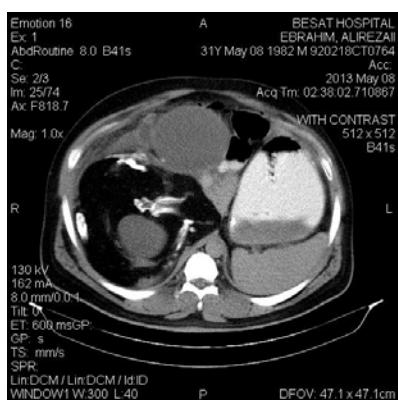
در معاینه شکم بیمار متسع و در لمس تندرنس ژنرالیزه و خفیف با ارجاعیت در ربع تحتانی راست شکم بود و توده ای بسیار بزرگ در بالای شکم (RUQ) و اپی گاستر لمس می شد. علایم حیاتی بیمار طبیعی (BP: 110/70, PR: 90, RR: 18, OT: 37.1) و معاینه سایر نقاط نیز طبیعی بود. ضایعه ای در جای دیگر خصوصاً بیضه ها لمس نشد.

* استادیار گروه جراحی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی همدان

** دستیار گروه جراحی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی همدان (davodtasa@gmail.com)

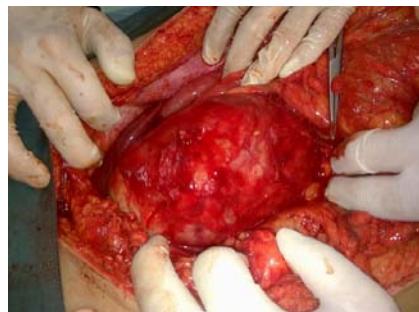
Bun : 18, cr : 1.4 , Na : 141 , k : 3.6
AST : 109 , ALT : 110 , ALKP : 270 , Amylase : 32
,bili D: 1.1, bili T: 1.9, Ca: 8.3, P:4.5, Wbc: 9400
HB :15.7 plt : 253000 U/A : NL

در آزمایشات: Bun : 18, cr : 1.4 , Na : 141 , k : 3.6
AST : 109 , ALT : 110 , ALKP : 270 , Amylase : 32
,bili D: 1.1, bili T: 1.9, Ca: 8.3, P:4.5, Wbc: 9400
HB :15.7 plt : 253000 U/A : NL
در اکوکاردیوگرافی قبل عمل: EF : 60% بدون اختلال
ساختاری و دریچه ای گزارش شد. بیمار به علت علائم
انسداد گوارشی و لمس توده‌ی شکم تحت سی تی اسکن
شکم و لگن باکنتراست خوراکی و وریدی قرار گرفت که
آن توده‌ی بزرگ در ناحیه زیر کبد حاوی اجزای کیستیک
و توپر و اجزای کلسيفیکه با اثر فشاری بر معده که منجر
به چرخش محور معده شده بود، گزارش شد (شکل ۱).

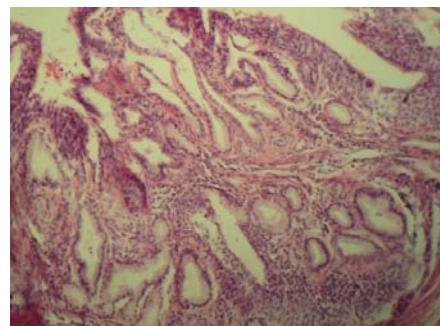
شکل ۱: سی تی اسکن شکم و لگن با کنتراست
خوراکی و وریدی

پس از احیای مناسب بیمار و اقدامات قبل از عمل
(دریافت آنتی بیوتیک و برقراری جریان خروجی ادرار)،
بیمار به اتفاق عمل منتقل شد و تحت لایپاراتومی با برش
خط وسط قرار گرفت. آپاندیس گانگرنه و در نزدیکی نوک
آن پروفوره شده بود. حدود ۲۰ سی تی مایع چرکی از
شکم ساکشن شد و بهمین لحظه آپاندکتومی انجام و
سپس سایر نقاط شکم اکسپلور شد. توده‌ی بسیار بزرگ
با ابعاد ۲۰×۲۵×۲۰ cm در طرف راست شکم از زیر کبد
تا محدودات سکوم در رتروپریتوئن انتشار داشت و از طرف
داخل منجر به اثر فشاری بر معده شده بود ولی
چسبندگی به احتشای داخل صفاتی نداشت، اثر فشاری
توده منجر به انسداد نسبی دئودنوم در قسمت دوم آن
شده بود. پس از آزاد سازی چسبندگی‌های ظریف و کم از
دئودنوم و سپس از روی شریان آئورت و ورید اجوف
تحتانی بدون باز شدن کپسول روی آن توده به طور کامل
رزکت شد، وزن توده ۴ کیلوگرم بود و پس از هموستاز
جدار شکم ترمیم شد (شکل ۲).

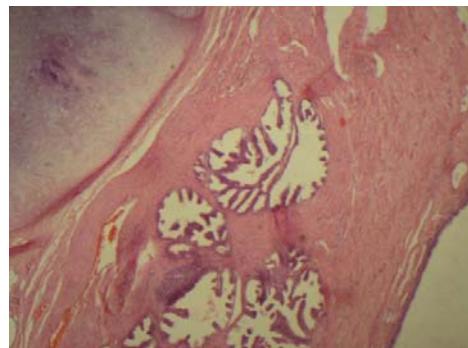

شکل ۲: تومور در فیلد جراحی

بیمار پس از ۴ روز بستری با حال عمومی خوب از
بیمارستان مرخص شد در بررسی های بعد عمل،
سونوگرافی از ناحیه‌ی اسکروتوم و بیضه‌ها انجام شد که
فاقد توده یا نکته‌ی غیرطبیعی بود. پس از یک سال
پیگیری منظم بیمار (دو هفته، یک، دو، شش و دوازده ماه
بعد عمل) اثری از عود یا عارضه‌ی خاصی دیده نشد.
بررسی پاتولوژی: در ریزبینی از برش‌های متعدد نمونه،
مقاطعی از بافت نئوبلاستیک مشاهده شد که متشکل از
بافت‌های مختلف شامل تراشه، فاسیکول‌های عضله‌ی
صفاف و اسکلتی، فیبرهای عصبی، مخاط روده و پروستات،
ترابکولهای استخوانی و مغز استخوان بوده و اجزای نابلغ
مشاهده نشد (شکل ۳ و ۴).

شکل ۳: ریزبینی قسمتی از تومور (بافت دستگاه گوارش)

شکل ۴: ریزبینی اجزای سالید تومور
(اپیتلیوم تنفسی و غضروف مشابه بافت تراشه)

بحث:

رزکسیون با کمترین آسیب به احشای اطراف کمک کننده هستند (۷،۱۰). یک تراتوم بالغ با ابعاد یاد شده در فرد بالغ (۳۵ ساله) به عنوان اولین مراجعه با علائم انسدادی و پریتونیت (و نه خود توده) پدیده‌ی بسیار نادر است. بسیاری از تراتوم‌های رتروپریتوئن بعنوان متاستاز از یک تومور اولیه‌ی گناد‌ها هستند (۱۱) بیمار حاضر مبتلا به تراتوم بالغ با اجزای استخوانی بود ولی در سی‌تی اسکن و حتی مشاوره رادیولوژی تشخیص قطعی مطرح نشد که احتمالاً به علت موقعیت ساب‌هپاتیت و رتروپریتوئن تومور بوده و اینکه تومور‌های تراتوم بالغ در رتروپریتوئن عموماً در اطفال، در ۶ ماه اول زندگی و یا دوران ابتدایی کودکی بروز می‌کنند و بروز در این سن بسیار بعيد به نظر میرسد (۷). تراتوم‌های اولیه رتروپریتوئن در بالغین بسیار نادر هستند و عموماً نتیجه متاستاز به رتروپریتوئن از پستان، ریه و گناده‌است خصوصاً در مردان بالغ تومور رتروپریتوئن بیشتر احتمال متاستاز از بیضه را مطرح می‌کند تا اینکه تومور اولیه باشد (۷).

تراتوم‌های اولیه رتروپریتوئن در بالغین عموماً بدون علامت هستند ولی هنگامی که توده‌ای بزرگ است می‌تواند باعث درد شکم و یا درد پهلو شود. قبل از عمل می‌توان با سی‌تی اسکن یا رادیوگرافی تراتوم را تشخیص داد ولی توده‌ای با بزرگی $22 \times 22 \times 25$ سانتی‌متر در ناحیه زیر کبد ممکن است بسیاری از تشخیص‌های دیگر را مطرح سازد و باعث ابهام تشخیصی قبل از عمل شود. درمان تراتوم رتروپریتوئن به صورت اولیه و قطعی فقط روزکسیون جراحی است (۱۲). در این بیمار عامل مراجعه روز آپاندیسیت حاد بود که کاملاً بی ارتباط با تومور است. در معاینات و بررسی بیشتر تومور شناخته شده و روزکسیون همزمان شد. در واقع علی رغم سایز بسیار بزرگ توده عامل تشخیص زودتر تومور بروز آپاندیسیت عارضه دار در این بیمار بود.

سپاسگزاری:

از همکاران و اساتید گروه پاتولوژی خصوصاً آقایان دکتر دهقان و دکتر کاظمی که در تشخیص بیماری و تهیه تصاویر ریزبینی مساعدت فرمودند سپاسگزاریم.

تراتوما تومور نادری است که از بیش از یک لایه جنینی (معمولاً هر سه لایه) شکل گرفته است، در طی هفت‌های چهارم جنینی سلولهای بنیادی از کیسه زرد به طرف خط وسط جنین و در طول سطح دورسال و از برآمدگی اروژنیتال به سمت گناد‌های در حال تکامل مهاجرت می‌کنند. بعضی از این سلول‌ها مهاجرت را کامل نمی‌کنند و در موقعیت‌هایی مثل غده‌ی پیهه آل، مدیاستن قدامی، رتروپریتوئن و ناحیه ساکروکوکسیژیال باقی می‌مانند که این موقعیت‌ها جایگاه تراتوم‌های خارج گناد‌ها می‌شوند (۴،۵) تراتوم‌ها به چهار گروه تقسیم می‌شوند (الف) تراتوم بالغ که شامل بافت‌های بالغ و متمایز یافته است (ب) نابالغ که عمدتاً شامل بافت‌های جنینی یا بافت‌های تمایز نیافته است (ج) تراتوم با تغییرات بدخیم (د) مونودرمال که اکثراً از یک لایه جنین شکل گرفته است.

تراتوم بالغ بیشتر اوقات در بیضه یا تخمدان شکل می‌گیرد و فقط ۱۵٪ از تراتوم‌ها در مناطق خارج گناد بروز می‌کنند و در این بین نیز رتروپریتوئن کمترین شیوع را دارد (۶).

در گزارش موارد تراتوم‌های رتروپریتوئن ۷۵٪ خوش خیم و ۲۵٪ بدخیم هستند. تراتوم‌های بالغ عموماً خوش خیم هستند ولی امکان درگیر شدن با تغییراتی به سمت بدخیمی‌های non germe cell مثل سارکوما یا کارسینوما را دارند (۷) تراتوم‌های نابالغ پتانسیل ذاتی بدخیم شدن را دارند ولی درصد بروز رفتار بدخیم در تراتوم‌های نابالغ و رتروپریتوئن مشخص نیست (۷).

تشخیص تراتوم‌های رتروپریتوئن غالباً بر پایه‌ی تصویر برداری است (۲،۸،۹) تراتوم‌های رتروپریتوئن جزء غالب کیستیک یا به طور کامل توپر هستند. سونوگرافی ابزار مهمی در تشخیص اولیه یا کنترل بعد از عمل است، سی‌تی اسکن یا MRI می‌توانند اجزای مختلف تومور مثل استخوان، بافت‌های نرم، بافت چربی و سیاسه و اجزای سروزی و مایع را تشخیص دهند. این روش‌های تشخیصی موقعیت تومور، مورفولوژی و ساختارش را به خوبی نشان می‌دهند و در طرح پیش از عمل جهت

References

1. Luo CC, Huang CS, Chu SM. Retroperitoneal teratomas in infancy and childhood. *Pediatr Surg Int* 2004; 21: 536-540.
2. Gatcombe HG, Assikis V, Kooby D. Primary retroperitoneal teratomas: a review of the literature. *J Surg Oncol* 2004; 86: 107-113.
3. Lakkis WG, Martin MC, Gelfand MM. Benign cystic teratoma of the ovary: a 6-year review. *Can J Surg* 1995; 28: 444-446.
4. Scott AL, Abbassi-Ghadi N, Archer CM, Swamy R, Gupta S. Neuroendocrine carcinoma arising within a retroperitoneal mature teratoma. *Ann R Coll Surg Engl* 2010; 92:W5-8.
5. Bedri S, Erfanian K, Schwartzberg S, Tischler AS. Mature cystic teratoma involving adrenal gland. *Endocr Pathol* 2002; 13:59-64.
6. Gatcombe HG, Assikis V, Kooby D. Primary retroperitoneal teratomas: a review of the literature. *J Surg Oncol* 2004; 86: 107-113.
7. Huang X, Liu B, Xie L. Giant primary retroperitoneal teratoma in an adult female patient: A case report. *Oncol Lett* 2013; 6: 460-462.
8. Yang DM, Jung DH and Kim H: Retroperitoneal cystic masses: CT, clinical and pathologic findings and literature review. *Radiographics* 2004; 24: 1353-1365.
9. Choi BI, Chi JG, Kim SH. Case report: MRI of Retroperitoneal Teratoma: correlation with CT and Pathology. *J Comput Assist Tomog* 1989; 13: 1083-1086
10. Liu H, Li W, Yang W, Qi Y. Giant retroperitoneal teratoma in an adult. *Am J Surg* 2007; 193:736-7.
11. Sato F, Mimata H, Mori K. Primary retroperitoneal mature cystic teratoma presenting as an adrenal tumor in an adult. *Int J Urol* 2010; 17:817.
12. Emrah Okulu, Kemal Ener, Mustafa Aldemir, Evren Isik, Cigdem Irkkan1, Onder Kayigil. Primary mature cystic teratoma mimicking an adrenal mass in an adult male patient. *Korean J Urol* 2014; 55:148-151

Case Report

Giant Primary Mature Retroperitoneal Teratoma in Adult Male Patient

R. Ebrahimian, M.D. * ; D. Tasa, M.D. **

Received: 28.1.2015 Accepted: 11.5.2015

Abstract

Introduction: Teratomas are congenital tumors consisting of derivatives from the ectoderm, endoderm and mesoderm germ cell layers. A teratoma is considered to be a non-seminomatous germ cell tumor and is typically located in either the sacrococcygeal region or in the gonads. Giant retroperitoneal teratomas in adults are even rarer, with only a few cases previously described in the literature.

Case report: A 35-year-old male patient with severe nausea and vomiting was taken to the emergency ward of Hamadan Be'sat Hospital. He had not been feeling well, and had suffering from abdominal pain for a month. A physical examination showed some concretion in the right side of his abdomen. A CT scan of his abdomen and pelvis with IV and oral contrast revealed that the concretion was formed by aggregates of solid, cystic, and calcareous components. It compressed stomach and caused the rotation of the stomach around its longitudinal axis.

Conclusion: Following the diagnosis, we performed a laparotomy and respected a concretion with dimension 20×25×22cm. Interestingly, we found out all mature tissues within the concretion in the pathology examination of an adequate sample (such as trachea, bone, GI lumen...).

(*Sci J Hamadan Univ Med Sci* 2015; 22 (2): 165-169)

Keywords: Germ Cell / Retroperitoneum / Teratoma

* Assistant Professor, Department of Surgery, School of Medicine
Hamadan University of Medical Sciences & Health Services, Hamadan, Iran.

** Resident, Department of Surgery, School of Medicine
Hamadan University of Medical Sciences & Health Services, Hamadan, Iran. (davodtasa@gmail.com)